

Άγιος Θεοσέβιος ο Αρσινόιτης

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Άγιος Θεοσέβιος Αρσινόιτης και Συμβία

Άγιος Θεοσέβιος Αρσινόιτης και Συμβία

Αν πόλεις φημισμένες περηφανεύονται γιατί κάποιος αγιος πέρασε, έστω και για λίγο, από τα μέρη τους και αν χώρες ξακουστές και πολυάνθρωπες σεμνύνονται για την καταγωγή απ' αυτές μεγάλων προσωπικοτήτων, πόσο περήφανη θα πρέπει να νιώθει η επαρχία μας, η επαρχία της Πάφου, γιατί ανέδειξε μια από τις μεγαλύτερες οσιακές μορφές της Κύπρου των πρώτων αιώνων του Χριστιανισμού; Και πόση «καύχησιν εν Κυρίω» πρέπει να έχει η περιοχή της Αρσινόης για «τον της θεοσεβείας επώνυμον Θεοσέβιον»; Από τα μέρη μας δεν πέρασε απλώς ο άγιος. Εδώ γεννήθηκε και μεγαλούργησε, κι απ' εδώ «προς ουρανόν την πορείαν εποιήσατο». Και δεν επρόκειτο για ένα από τους πολλούς αγίους που έχει να επιδείξει η Εκκλησία. Είναι «πάντων των οσίων περηφανέστατος, εν τοις αρίστοις έχων αυτός το πρωτεϊόν» .

Πατρίδα του ήταν το μικρό χωριό Μελάνδρα, 12 χιλιόμετρα Νοτιοανατολικά της αρχαίας Αρσινόης, της σημερινής Πόλης της Χρυσοχούς. Γονείς του ήταν ο Μιχαήλ και η Άννα, «ευσεβείς και φιλόθεοι, φιλάρετοι ομού και φιλόξενοι, χρηστοί και επιεικείς, λαμπροί τω τρόπω και λαμπρότεροι τηαρετή», όπως μας πληροφορεί ο Άγιος Νεόφυτος.

Η ακριβής χρονολογία της γέννησής του μας είναι άγνωστη. Θα πρέπει όμως να τοποθετείται στα τέλη του 4^{ου} μ.Χ. αιώνα, αν δεχτούμε, σύμφωνα με τους επισκοπικούς καταλόγους της περιοχής, ότι ο αδελφός του Αρκάδιος ήταν επίσκοπος της Αρσινόης στις αρχές του 5^{ου} αιώνα.

Οι γονείς του ήταν «αυτάρκεις τον βίον» κατά τον Άγιο Νεόφυτο. Είχαν δικό τους κοπάδι και έκαμαν το Θεοσέβιο βοσκό. Ποιμαίνοντας τα πρόβατά του είχε την ευκαιρία να επιδίδεται στην προσευχή, τημελέτη του λόγου του Θεού και άλλες αρετές. Με πρόφαση τηβοσκή των προβάτων προχωρούσε στο βουνό σε μια απόσταση 3 χιλιομέτρων από το χωριό του και σε τόπο ήσυχο και απόμερο προσευχόταν απερίσπαστα. Εντόπισε μάλιστα στην περιοχή και κάποιο σπήλαιο στο οποίο πολύ συχνά εισερχόταν και με νηστείες και γονυκλισίες προσευχόταν στο Θεό.



Αναφέρεται στο βίο του πως έτρωγε ελάχιστα, μόνο για να ζει. Τις μέρες της νηστείας μοίραζε όλη την τροφή που έπαιρνε μαζί του, που ήταν συνήθως μόνο ψωμί, σ' όσους έβρισκε μπροστά του και είχαν ανάγκη. Κι αν δεν έβρισκε κανένα τέτοιο άνθρωπο μπροστά του, έδινε το ψωμί του στα πουλιά, για να μην αθετεί την εντολή της νηστείας.

Όταν έφτασε στην κατάλληλη ηλικία, υπακούοντας και στην επιθυμία των γονέων του, προχώρησε σε γάμο με μια ενάρετη κόρη από το διπλανό χωριό, τη Φιλούσα. Είχε ήδη όμως προχωρήσει τόσο στην πνευματική ζωή που αποφάσισε, αφού δέχτηκε την πρότασή του και η σύζυγός του, να ζήσει βίο αγνό και παρθενικό, μέσα στο γάμο, έχοντας με τη σύζυγό του απλώς σχέσεις αδελφικές. Έτσι περνούσε ο καιρός με σωφροσύνη και εγκράτεια, με προσευχές και νηστείες και με τη μελέτη του λόγου του Θεού. Στόχος του πάντα το «ομοιωθῆναι Θεώ». Κάποια μέρα, διαισθανόμενος το τέλος του, -ίσως αυτό να του μηνύθηκε κατά κάποιο τρόπο από το Θεό, ο Θεοσεβίος κάλεσε τη γυναίκα του και με τρόπο παραβολικό της είπε ότι φεύγει πιο μακριά για βόσκηση των προβάτων κι εκεί θα

μείνει για αρκετό χρόνο. Την προέτρεψε να συνεχίσει την προσπάθεια της τελείωσης με υπομονή και σωφροσύνη παραμένοντας είτε στο σπίτι τους στη Μελάνδρα είτε μεταβαίνοντας στη Φιλούσα, κοντά στους γονείς της. Κι αφού αντάλλαξαν σκέψεις για την αιώνια ζωή αναχώρησε στο τόπο της προσευχής. Άφησε το κοπάδι να βόσκει κι αυτός προχώρησε στο σπήλαιο, προσευχήθηκε με θέρμη και εκεί ήρεμα παρέδωσε το πνεύμα στο Θεό. Ήταν 12 Οκτωβρίου.

Ο σκύλος του Αγίου που βρισκόταν στο στόμιο του σπηλαίου σα να εκτελούσε χρέη θυρωρού, μάζεψε την επόμενη μέρα το κοπάδι και το οδήγησε στη Μελάνδρα. Οι γονείς και η σύζυγος του Αγίου βλέποντας το κοπάδι χωρίς τον ίδιο, ανησύχησαν. Τον αναζήτησαν στη Φιλούσα κι όταν δεν τον βρήκαν, καθοδηγούμενοι από το σκύλο του, έφτασαν μετά τρεις μέρες στο σπήλαιο. Εκεί βρήκαν το λείψανο του Αγίου να ευωδιάζει. Κι επειδή δεν μπόρεσαν να το μετακινήσουν και να το μεταφέρουν στο χωριό για ταφή, κι επειδή είχε ήδη νυχτώσει, έμειναν το βράδυ στο μέρος εκείνο, λογαριάζοντας να επιχειρήσουν τη μεταφορά την επομένη. Φάνηκε όμως το βράδυ εκείνο ο Άγιος στον πατέρα του και του ζήτησε να τον θάψει εκεί. Πράγματι τον κήδεψαν εκεί όπου και αργότερα κτίστηκε ναός επ' ονόματί του. Ο ναός του έγινε καταφύγιο πολλών Χριστιανών τόσο από τα γύρω όσο και τα μακρινότερα χωριά. Κατέφευγαν σ' αυτό με πίστη και θεραπεύονταν από διάφορες ασθένειες κι έπαιρναν κουράγιο και δύναμη για συνέχιση του πνευματικού αγώνα.

01-Άγιος-Θεοσέβιος

Image not found or type unknown

Ο Άγιος Νεόφυτος αναφέρει πάμπολλα θαύματα που έγιναν από τον Άγιο Θεοσέβιο μετά το θάνατό του. Κατά τρόπο θαυμαστό υπέδειξε σε μοναχό που ήθελε να κτίσει κελιά κοντά στο ναό του, τον τόπο όπου υπήρχε ασβέστης τον οποίο και βρήκε και χρησιμοποίησε. Προστάτεψε το μικρό περιβόλι του ίδιου μοναχού από τους κόρακες, πάλι με τρόπο πρωτόκουστο. Άνοιξε οφθαλμούς τυφλών, θεράπευσε

κωφούς, τήρησε παιδαγωγικά δυο κλέπτες που πήγαν να κατακλέψουν ένα μοναχό που έμενε και περιποιόταν το ναό του, τους οποίους ύστερα εθεράπευσε. Κι άλλα πολλά ενεργεί μέχρι τις μέρες μας ο Άγιος Θεοσέβιος με τη βοήθεια του Θεού.

Στις μέρες μας επιδεικνύεται ακόμη «το σπήλαιον του Αγίου Θεοσεβίου».

Η μνήμη του τελείται με ιδιαίτερη λαμπρότητα στις 12 Οκτωβρίου.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ

Ήχος α΄ . Της ερήμου πολίτης.

Εν τω άντρω Μελάνδρας ασκησάμενος Όσιε και προς ουρανόν την πορείαν εκείθεν πάτερ ποιησάμενος, τοις τέκνοις σου ημίν, ως αληθώς εγένου τύπος αρετής και πίστεως, εγκρατεία εκδιδάσκων τας των παθών ορμάς συστέλλειν Θεοσέβιε. Δόξα τω σε στεφανώσαντι Χριστώ, δόξα τω και ημίν σε φανερώσαντι, δόξα τω αναδείξαντί σε Αρσινόης καύχημα.

Πηγή: impaphou.org